

Аналіз культурного дискурсу

Sunny Lie

Assistant Professor, California State Polytechnic University, Pomona, CA, USA

Визначення терміна

Аналіз культурного дискурсу (АКД) – це підхід до вивчення комунікації, який досліджує культурні відмінності практики спілкування в сучасному світі. Ця теорія базується на передумові, що комунікація складається з культурно-обумовлених засобів і значень спілкування, які є характерними в різних локальних контекстах. У спробі визначити ці засоби і значення, аналітики, які використовують АКД, вивчають як індивідууми розповідають про свою ідентичність, стосунки з іншими, свої дії, почуття та свою оселю й оточення. Методологія досліджень цього аналізу складається з чотирьох різних, але таких що доповнюють один одного методів: описового, інтерпретивного, порівняльного і критичного. Емпірична література, в основі якої польові дослідження, дала уяву про міжкультурну комунікацію в цілому та особливості підходів до спілкування в різних культурах світу.

Вживання терміна

У сфері спілкування, АКД в основному вживають ті хто досліджує Мову та Суспільне Спілкування. Цей термін також вживають у окремих областях таких сфер досліджень як екологічна комунікація, міжкультурне спілкування, спілкування в сфері охорони здоров'я, а також риторика та опосередкована комунікація. Останнім часом, в області прикладної комунікації, АКД використовувався для надання допомоги компанії General Motors (GM) у розробці системи мовного зв'язку в автомобілі, яку адаптували до особливостей культури спілкування в США та материковому Китаї.

Значення терміна в міжкультурному діалозі

Міжкультурний діалог відбувається, коли представники різних культур, які дотримуються суперечливих думок та припущень, спілкуються один з одним в знак визнання цих відмінностей. АКД не тільки визнає ці відмінності, але й схвалює їх, наголошує на них, і звеличує їх. Емпірична, польова література, що є характерною для цього підходу, дала уяву про те, як різні символи, підстави, форми та мотивація спілкуватися можуть викликати труднощі в міжкультурній взаємодії, і в тому числі в міжкультурному діалозі. Розуміння та схвалення цих міжкультурних відмінностей дає вченим надію передбачувати та вирішувати міжкультурні непорозуміння, як очевидні так і приховані, щоб пом'якшити процес міжкультурного діалогу.

Напрямки дослідження

Цей підхід використовують для вирішення соціальних та культурних проблем, таких як політика особистості, педагогічна практика, соціальна справедливість, гуманітарна допомога, екологічні проблеми та міжкультурний діалог. Гнучкий та інклюзивний характер теорії, філософії та методології цього підходу означає, що АКД може застосовуватись до всіх аспектів суспільного життя. Оскільки комунікація є невід'ємною складовою суспільного життя, соціальні інституції, такі як освіта, юриспруденція, медицина, економіка, релігія та політика, є результатом особливих комунікативних процесів. Однак, подальші дослідження необхідні, щоб зрозуміти роль дискурсивних ресурсів, глибоко вкорінених в

Center for Intercultural Dialogue

Key Concepts in Intercultural Dialogue

Ключові концепції міжкультурного діалогу

історії і географії суспільства, у глобалізованому та багатокультурному сьогоденні.

Джерела

Carbaugh, D. (2007). Cultural Discourse Analysis:

The investigation of communication practices with special attention to intercultural encounters.

Journal of Intercultural Communication Research, 36, 167-82.

Scollo, M. (2011). Cultural approaches to discourse analysis: A theoretical and methodological

conversation with special focus on Donal Carbaugh's Cultural Discourse Theory. *Journal*

of Multicultural Discourses, 6(1), 1-32.

Переклала: Олена Доценко